

'Mijn man wordt ook kaal en die doe ik ook niet weg!'

door Gemma van Winden-Tetteroo

Schipluiden – “Niet zo vies kijken mevrouw, het zijn gewoon snoezige oxyuris eieren,” zegt dr. Marianne Sloet van Oldruitenborgh-Oosterbaan, specialist en Universitair Hoofddocent van het Departement Gezondheidszorg Paard in Utrecht. Mevrouw Sloet verzorgde 17 april jl. een avond in De Dorpshoeve van Schipluiden over huid-aandoeningen bij paarden.

Zij deed dit op verzoek van de Paardenpraktijk Midden-Delfland. Tijdens de lezing werden foto's getoond van allerlei huidproblemen. En laten daar nu regelmatig virussen, bacteriën, schimmels en parasieten aan ten grondslag liggen. En dus strooide mevrouw Sloet kwistig met afbeeldingen van angstaanjagende vergrotingen van luizen, mijten en andere kriebel veroorzakende diertjes.

Kaal

Er zijn veel belangstellenden naar Schipluiden gekomen voor de jaarlijkse lezing van de paardenpraktijk. Dankzij het groeiende aantal paardenliefhebbers in de omgeving zat de zaal in De Dorpshoeve lekker vol en hadden de gastvrouwen Hanneke Blokdijk en Christine Arentshorst over belangstelling niet te klagen. “Er zijn aandoeningen waar het paard last van heeft maar meer nog waar de eigenaar problemen mee heeft,” zegt mevrouw Sloet in de inleiding van haar lezing. “Maar waarom gaat u dan eerst naar de buurman, raadpleegt u google of probeert u een smeerseltje voordat u bij de dierenarts aanklopt? Soms maakt u daarmee de problemen alleen nog maar erger.” En om dit

*Dr. Sloet wist haar gehoor te boeien!
Foto: Henk Groenendaal*

te illustreren verschijnen er allerlei indrukwekkende plaatjes van soms afschuwelijke kwalen.

Mevrouw Sloet wijst erop dat er ook problemen zijn die voor het paard zeer onschuldig zijn en die misschien gewoon door de eigenaren geaccepteerd zouden moeten worden. Zo is het natuurlijk best wel een minder prettig gezicht als een paard grote rare of kale plekken krijgt, maar daarom hoeft dat niet het einde van het paard te betekenen. ‘Mijn man wordt kaal en die doe ik ook niet weg’, is dan een mooie nuchtere reactie van een eigenaresse van een paard met zo’n aandoening. Mevrouw Sloet blijkt een humorvolle sprekerster en ondanks de bloederige plaatjes en de foto’s van schimmels, luizen en andere ellende, zijn de toehoorders heel tevreden over de interessante avond.

Ook al kregen sommigen er wel een beetje jeuk van...